

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 6. De resolutione contractûs emtionis propter læsionem ultra dimidium
justi pretii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

360 *Tract. in Lib. III. Decretal. Quæstio XVII.*

quod etiam probabiliter procedit, si alienet bona adventitia filii, non emancipati; Pater enim, cum operatur in dampnum filii, existens sub patria potestate, non operatur nomine filii; & sic non esset idem venditor, & Re-

tracto.
1517 Not. 11. etiam hæredem defuncti, rem à defuncto alienatam, retrahere posse, si sit proximior ejus consanguineus; nam actio retractus nititur jure sanguinis & proximitatis, quod non amittitur ex hoc, quod quis instituat hæres; alias, contra omne jus retractus, remotior iure retraheret; hinc non retraheret, ut *hæres*; sed, ut *Consanguineus*; nec veniret contra factum ejus, cuius hæres est, improbando, vel impugnando; sed tantum subrogando Emptorem ex juris privilegio; retractus enim non est revocatio, sed approbatio factæ venditionis, subrogato legitimo Emptore. Nec inde sequitur, quod qua hæres, sed tantum qua consanguineus, haberet majorem potestatem, quam defunctus.

Hinc etiam negandum est, quod hæredes vasalli, si proximiiores sint, non possint retrahere feudum alienatum; sic Covarr. 2. variar. p. 3. à n. 93. Quando autem dicitur, quod *hæres* teneatur de evictione ob venditionem factam à defuncto, adeoque agens ad retractum repelli possit per L. *vendicantem*, ff. de Evictionibus. 1518. antecedens verum esse in casu, quo evictio locum habet; quod non est in retractu; cum res ab Emptore retrahatur speciali jure sanguinis, non ex defectu vendoris, vel causa inhærente rei alienatae. Sed hoc limita, nisi defunctus emptori se obligaverit ad evictionem; tunc enim hæres, licet sic consanguineus proximior, si retrahit, Emptori ad interesse obligabitur.

Not. 12. Retractui quoque locum esse in datione in solutum tam voluntaria, quam necessaria quando res patrimonialis solvit, seu datur pro debito in pecunia, ut colligitur ex L. *si prædium*. C. de Evictionibus. Nam in hoc casu eadatio vim venditionis obtinet, per L. *Senatus consulto*, ff. delegatis; Secundò in re patrimoniali, concessa in pignus, vel hypothecam, si non est spes relutionis, L. *qui habebat*. ff. de Legatis. 3.

Quæstio autem est, quantum tempus concessum sit ad retrahendum? 1519. Specie jure communi concedi *duos menses*, intra quos fieri potest, si proximior consanguineus de venditione monitus, rem patrimoniale retrahere velit; alias enim post hoc cessat; si autem nulla pracessit requisitio, res vendita *intra annum* retrahi potest, ex lib. 2. feud. S. de feudo defuncti. §. *Titius filios*. Gail. I. 2. observ. 19. n. 8. tempus autem hoc probabilius computatur à die venditionis absolute; vel, si conditionata fuit, à die conditionis purificatae: & in venditione, sub pacto revendendi, à puncto celebrati contractus, de quibus V. Castro-pal. cit. §. 7.

Quæstio altera est, ad qua tenetur 1520 celebraturus retractum rei venditæ? 1520. quod debeat requirere Emptorem, & offerre pretium, in quo primo res vendita fuit. 2. articulare, se consanguineum vendoris esse. 3. & rem venditam esse patrimonialem; 4. jurare, se non alteri, sed sibi, & in suum commodum retrahere; 5. compensare omnes expensas, & sumptus ab Emptore factos; 6. solvere Gabellam, si Emptor non solvit; 7. debetur tamen tantum una ex venditione, & retractu; 8. licet ante retractum plures venditiones praecessint, si Emptor à Gabella exemptus fuit, retrahens ad eam non obligatur; proxim autem intentandi retractum tradit Castropalaus cit. D. 6. p. 29. §. 8. n. 14. Sed universaliter nota, juxta diversitatem regionum, & provinciarum, retractum diversimodo celebrari, atque adeo non ubique eodem modo.

§. 6.

De resolutione contractus emptionis propter lesionem ultra dimidium justi pretii.

Uponend. quando in contractu emptionis, & venditionis una pars ultra dimidium justi, seu veri pretii lesa est, lessa concedi jure civili actionem ad rescindendum contractum, nisi Emptor id, quod justo pretio deest, superaddat, ut

ut traditur L. 2. C. de rescind. vendit. non autem lœso infra dimidium, idque ad cavendas tot lites, emendandam incuriam contrahentium, excitandam maiorem intentionem, ut lati deinceps cautius mercari discant, arg. L. 2. C. de furtis; excipiunt tamen communiter casum, quo lœso infra dimidium continget in estimatione dotis, sic Fachinæus l. 2. c. 29. Not. autem ex hoc, quod iure civili non succurratur per remedium legis 2. cit. lœso infra dimidium; non sequi lœdenter, non reperi in conscientia ad supplendum, quod deest justo pretio, ut fatentur omnes. In foro autem Ecclesiastico, lœso infra dimidium, esto non concedatur actio directa eo titulo rescindendi emptionem, arg. c. Cum dilecti, de Empt. & vendit. & c. 6. cod. Conceditur tamen actio indirecta, nimirum per viam denunciationis, ut lœdens adiungar ad satisfaciendum obligationi naturali, seu conscientiae; nam Ecclesia non patitur aliquid ultra justitiam fieri, ut dicitur, c. 1. §. sed diversum. de alienat. feudi.

Quæstio est, an hoc beneficium cit. legis 2. non tantum venditori, de quo lex expressè loquitur; sed etiam Emptori concedatur? &c. quod sic, juxta communiorum Doctorum opinionem apud Haunold. tom. 4. de Just. controv. 10. à n. 240. quia meritum causæ, cui lex constituit, non tam respicit personas, quam ipsam lœsionem; ergo si idem sit in Emptore, ac venditore, eadem etiam erit dispositio legis de Emptore; si autem quæras, qua lœso censeatur ultra dimidium? Resp. quod Civilista communiter dicant tunc, quando res valens solum 50. solvi debuit pretio ultra 100. Theologi autem; & Canonistæ apud Haunold. cit. quando res valens tantum 50. solvi debuit majoris, quam 75. non autem si infra.

Quæstio altera est, an hoc beneficium locum habeat non tantum in casu, quo lœso contingit in rebus immobiliis, & mobilibus pretiosis; sed etiam vilibus, modo lœso talis sit, ut merito in judicium deduci possit? Resp. quod sic; quia est idem meritum causæ; an autem in aliis quoque contractibus (extra emptionem, & venditionem) locuni

habeat? dubitatur. Sed de hoc videri potest Barbosa in cit. c. Cum dilecti de Empt. Habere locum in transactione, si lœso facta est in estimatione rei, super qua transactum est, docet Haunoldus cit. n. 242. ex L. Lucas 78. §. fin. ff. ad Senat. Consult. Trebell. & L. 15. §. 3. ff. de re judicat. Idem sentit Fachinæus cit. c. 20. si lœso facta sit in venditione facta ex decreto Judicis; quod etiam procedit de jure Canon. ex c. 3. & 6. de Empt.

§. 7.

De resolutione emptionis ex adilitio edicto.

Communis regula est, quod res vendita sine vitio praestanda sit. Deducitur ex L. 21. ff. tit. 1. de adilitio edito. Redhibitione, & quanto minoris; nā si secus factum sit, lœso conceditur actio redhibitoria, & estimatoria, seu quanto minoris. Redhibitoria est, qua agitur ad redhibendam, seu iterum habendam (hoc est recipiendam) rem venditam; & ad restituendum pretium; estimatoria, qua Emptor agit ad hoc, ut venditor refundat Emptori pretium, esto minoris emis-
set, si de vitio confitisset.

Quæstio est, quando competant Emptori ha actions? Resp. redhibitoriam. Emptori competere, si, cognito vitio, nullo modo rem emisset; estimatoriæ, si non emisset tanti; illam, iure communi durare per 6. menses; istam, per annum; in arbitrio Emptoris esse, utrum experiri velit illa, vel ita; si autem unam elegit, non posse postea alteram eligere L. 25. ff. de except. rei judicat.

Quæstio altera est, quæ actio detur? postquam Emptor rem venditam venditori redhibuit, & hic est in mora reddehi præmium? &c. quod Emptor idetur actio in factum. L. 3. §. 17. de act. redhib. scil. ad pretium recuperandum, & hæc actio perpetua est. Not. autem actionem præscriptis verbis esse, qua actor concludit, Reum condemnari debere secundum verba præscripta, narratis scilicet verbis conventionis; Si autem verba non interveniunt, & est tale aliquod factum,